

Cartes

Una farsa

Raül Servent i Tarragona. Sant

Feliu de Guíxols.

Fa anys, un capellà, que a més a més gerenciava un negoci d'alimentació, va dir-me: Desenganyi's, "una regla d'or és que qui té l'or, marca la regla".

En el cas de la consulta del 9-M substituïm l'or pel poder i tenint en compte que el poder real rau en el Govern Central, i des de Madrid, amb raó o sense, recolzant-se en la Constitució, sempre s'han negat a autoritzar la consulta, diríem que tant l'Artur Mas, com l'Oriol Junqueras, sabien des del primer dia que la consulta no es duria a terme, però tots dos, i per motius probablement diferents, es varen entestar, i pel que sembla en Mas continua,... La consulta, que ells, des de sempre, haurien d'haver tingut molt clar que era inviable. És Malgrat això durant mesos han interpretat una "farsa", per interessos purament de partit, consumint temps, esforços i il·lusionant inútilment milers, milions de ciutadans de Catalunya... I ara què?

I ja que hem parlat de la Constitució, és hora que diguem de la Carta Magna el que quasi mai es comenta. Una de les moltes coses per la que cal posar-la al dia, i no menys important, és perquè fou redactada poc després de la mort de Franco, en moments en els quals a Espanya l'estament militar encara tenia molt de pes... I no tinc cap mena de dubte que això als ponents, "als Pares de la Constitució", com se'ls anomena ara, d'alguna manera els tenia condicionats.

Anys enrere vaig ser present en una "Taula rodona" sobre el famós afer de l'obra teatral La torna, de la Companyia Els Joglars. Un dels tertulians era un exministre del primer Govern de la UCD i no li va dordre gens dir públicament que en moltes de les decisions que adoptaven en aquells primers temps de la Transició, sentien al clatell l'alè dels militars...

L'Ajuntament

de Riudellots

de la Selva

Judit Xiberta i Armengol. riudellots de la selva.

He estat més de tres anys treballant a l'Espai Jove de Riudellots com a dinamitzadora juvenil. Primer em van fer un contracte de sis mesos. Semblava que s'acabava però me'l van prorrogar 6 mesos més. Quan ja anava a buscar feina, i fent-me patir fins a l'últim moment, em van dir que podia continuar la meva tasca però que m'havia de fer autònoma, i just ara fa dos anys i mig que treballo amb aquestes condicions.

Fa més de dos mesos em van demanar que fes una nova proposta econòmica i que passés un informe justificant la meva tasca, i els regidors la van acceptar. Així, fins fa dues setmanes, encara esperava res?posta però... Com que encara no havia decidit plegar, avorrida de les pressions constants (no perquè faci la feina malament, sinó perquè sóc una Xiberta), la senyora alcaldessa va començar a buscar-me un substitut. Ho va fer d'esquena als seus propis regidors (em consta que no en sabien res) i me'n vaig assabentar a través d'una oferta de feina (evidentment la del meu lloc de treball), penjada a la xarxa. Així funcionen les coses en aquest poble. A altres persones contractades com a autònomes se'ls ha arreglat el tema amb una setmana, jo havia estat més de dos mesos esperant. Vet aquí perquè no em deien res! S'estaven esmolant la sabata per fotre'm la coça al cul, sense dir res, sense donar la cara.

Els dimarts al matí també portava la borsa de treball. Ja em podia haver demanat currículums a mi, no? Al cap i a la fi, és la seva borsa.

Però bé, tot i quedar-me sense feina, sense atur i sense cap ingrés, em sento afortunada perquè tinc molta gent al meu costat, afortunada perquè tinc uns valors que em diuen que el primer de tot som les persones. Sembla que aquests valors no són compartits per algunes persones aferrades al poder. Quedeu-vos amb el vostre poder, que jo em quedo amb els meus valors.

De quin color?

Xavier Serra Besalú. Girona.

Som un poble alegre i festiu: si les coses van mal dades, la imaginació ens pot ajudar. Una imaginació que toqui de peus a terra, clar! Per això, em pregunto: no voldríeu saber de quin color pintaríem el nostre país si poguéssim? Aquesta és la proposta: ningú pot veure cap malícia que els 920 Ajuntaments que eren a la Generalitat el 4 d'octubre preguntin als empadronats sobre el color que més els agradaria per al país. De fet, llegeixo que molts tenen ja llocs de votació i coordinadors previstos.

Hi hauria tres colors possibles: groc tirant a vermell; groc tirant a verd, i blau. Tothom entén que hi participa qui vol, i -si fes falta- es podria afegir SS, SN i N als colors (però potser ni caldria).

Als 27 llocs on no els faria gràcia fer això, es podrien posar uns vehicles mòbils, amb les llistes de l'Idescat, només per fer un ma?pa més complet. I si cal, per ser de viatge o forans, que alguns opinin per correu certificat o amb el certificat de CatCert, que és fàcil d'obtenir.

Això mai serà inconstitucional, perquè només faltaria! (al meu barri m'han preguntat diferents coses: a què destinar una subvenció, si m'agrada el mobiliari del parc...): preguntar per quin color preferim és totalment innocu. Al final, fetes les coses bé, sortiríem de dubtes, i podríem tirar endavant!

Senyors alcaldes i regidors de Catalunya: si la cosa no pinta bé, pintem-la nosaltres!

A vint-i-cinc dies

del 9-N

Màrius Viella. La Bisbal d'Empordà.

A vint-i-cinc dies del 9N, s'ha esvaït la incertesa de poder fer la consulta tan esperada per una majoria de catalans, subjectats per una Constitució de circumstàncies de l'any 1978 aprovada amb el record de la ferum de la pólvora, i que la majoria de ciutadans de tot l'Estat no l'han votada, i que el partit que governa Espanya des de Madrid liderat per Mariano Rajoy del PP (néts del franquisme), ha negat fins avui el dret democràtic de votar què volen els catalans per a Catalunya.

Jo que no hi entenc res de política com de tants altres temes, no puc opinar qui té raó, però m'agra?da que el president de la Generalitat de Catalunya em posi els mitjans perquè el dia 9-N pugui votar, encara que sàpiga que de moment no tingui cap transcendència; però sí que considero molt important poder comptabilitzar quants han votat Sí-Sí; quants han votat Sí-No; i quants han votat No-No.

El Sr. Herrera defensa convocar la consulta tal com s'havia plantejat, i si no es podia votar formar llargues cues davant els col·legis electorals en clau de manifestació; crec que és una proposta que és morta de naixement, perquè la gent ja no sortirà de casa per anar a fer cua i el fantasma al carrer, aguantant els impropis dels sectors oposats, i mai sabríem quanta gent hauria hi participat.

El Sr. Junqueras també insisteix a portar la consulta a terme tal com s'havia acordat, però em te?mo que l'egoisme, que la supèrbia de sentir-se imprescindible pot ha?ver fet eixir, el pot traïr en el seu inconscient sentit de la responsabilitat.

Òmnium i l'ANC han de col·laborar amb Mas, com també ho hem de fer els que aspirem a decidir el nostre futur, perquè el dia 9-N tothom pugui anar a votar encara que d'antuvi sàpiguen que no tindrà l'efecte desitjat, però el recompte de ben segur que serà im?portant per als propers esdeve?ni?ments, que s'hauran de portar a terme per aconseguir el somni d'una majoria de catalans.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2014/10/16/cartes/692358.html?utm_source=rss